

מכתבים

השדום מסכן

את מעמדה של גולדה?

משפטית לא עבר דן בן-אמוץ כל עבירה על חוקי המדינה כזה שמאז מלחמת השחרור בחר לעצמו מקומות דיור ובתי עסק ברכושם של הנפקדים הערבים. אולם מהצד המוסרי חברתי אין בשום פנים ואופן להבין מה מצא אדם הצועק כל היום ובכל מקום שגוזלים את רכושם הערבים וכי יש להחזיר להם את רכושם, מה מצא דווקא הוא לקנות בית ערבי נטוש בעין-הוד, לנהל את עסקי השעשועים שלו מ"החמאם" ביפו, להכור מגרש ערבי נטוש בקטמון דווקא, ולבסוף להקים את בית הקבע שלו בבית ערבי (ולגמרי לא חשובה

לפני כמה שבועות גילתה ראש-הממשלה, בראיון ליומן השבוע, את תוכנית השלום שלה, באומרה שהיא רוצה בשלום דוגמת חוזה השלום ב-1953 בין רוסיה ויפאן, שלפיו השטחים הכבושים עלי-ידי הסובייטים נשארו בידי הסובייטים.

קוצר ראותה של גולדה, שמתגלה בהשוואה זו, בין מצבה של יפאן בסוף מלחמת העולם השנייה — שאז לא היתה לה שום

זהה את עצמך!

תמונה זו סורפמה בגליון "העולם הזה" (657) שהופיע לפני 20 שנה בריוק. היא לקוחה מתוך כתבה על תהליך הגיוס לצה"ל. בתמונה: אימון ראשוני של החיילים המגויסים. החיילים שיוזחו את עצמם בתמונה, או כל מי שמכיר אותם, מתבקש לשלוח פרטים לת.ד. 136 תל-אביב ולציין על המעטפה, "זהה את עצמך". בין אלה שיוזחו את עצמם או את נושאי התמונה, תוגרל בסוף התחרות טיסה לחוג-לארץ.

הבעלות אלא חשוב מי שגר בו) בלב השטח הגדול ביפו. האין הוא בבחינת "טובל ושרץ בידו"? עו"ד עמירם חרלף, חיפה

דן בן-אמוץ

מתקן טעות

בין מכתבי האיום שקבלתי בשבוע האחרון מ"אנדרחם נאמנים" ושאר פחדנים שאין להם דם לחתום את שמם על דברי האייוולת שלהם, מצאתי גם מכתב אחד — שהעמיד אותי על טעות אותה אני מתקן: במכתבי על מוחמד עבדאללה זאקוטי (העולם הזה 1706) התגיתי בין השאר את השבת הבית לבעליו בפיצוי כספי מצידו על השיטוטים והשיפורים שהשקעתי בנכס.

בן-אמוץ

אני מודה שזו טעות. לא בעליו הקודמים של הבית חייבים לפצות אותי על השיפורים שלא נתבקשתי עליהם לבצע. את הפצוי הכספי עלי לתבוע מהממ"ש שלה, במידה והיא תסכים להחזיר את הנכס לבעליו המקורי. במשך שנים רבות נוהלו חשבוני נות מדייקים על נכסי הנפקדים ושכר הדירה אשר שולם עלי ידי הדיירים הנוכחיים, הופקד בחשבונות שנשמרו לכאורה עבור הנפקדים ליום בו יסכימו לקבל פצויים. בחשבונות אלה חייבת הממשלה לפצות כל אדם אשר יסכים כמוני לפנות מרצונו הסוב. את הנכס הנטוש.

דן בן-אמוץ, יפו (המשך בעמוד 8)

ברירה מאשר כניעה ללא תנאי, ולזה של עמירם ערב כעת, מתמיה ממש. אך הדבר הבלתי-מובן ביותר בדבריה, מתבטא בכך, שהיא אומרת שלמען שלום כזה היתה מוכנה אסילו לסכן את מעמדה. האם שלום ישראלי כזה, המבוסס על סיסוח כל השטחים הכבושים, לא מספק עדיין את כל חברי הממשלה — עד כדי סיכון מעמדה? האם אין להסיק מכך שבממשלתה ישנם שרים שעניינם נשואות להתפשטות נוספת?

רבקה תל, קיבוץ עמיר

יישר-כוח

דן בן-אמוץ

רוצה אני להביע יישר-כוח לדן בן-אמוץ על מכתבו הגלוי (העולם הזה 1706) ושאר נפש מן ההשמצה האישית המכוערת בה נקטו ונוקטים יריביו.

בהזדמנות זו ברצוני לציין כי בעיקר בות עבודת מחקר שאני עוסק בה (והעומדת להתפרסם בקרוב) בעניין המעמד המשיפטי של "רכוש נטוש" בישראל ובעמים, גיליתי שלפי פסקיהם של בעל "חזון איש" והרב הרצוג והרב פרנק ועוד — שייך "הרכוש הנטוש" לבעליו ה"נפקדים" ושום שניגורשות אינו עשוי להפקיע אותו מבעלותם. הדר ברכוש זה, או המשתמש בו בלי רשותם — דינו כגולן! משום מה מתעלמים מקביעה זו נושאי שם הדת לשוא.

ד"ר צ. אברמסון, ניו-יורק, ארצות-הברית

"טובל"

ושרץ בידו?

הסבריו של דן בן-אמוץ אינם משכנעים כלל ולא פלא הוא שנוקק למילים כה רבות. יש לאבחן בין הטיעון המשפטי ובין הטיעון המוסרי חברתי. נכון שמבחינה

להנאתך

סיגרים אַג'יו

סיגרים הולנדיים באיכות מעולה!

לבחירתך וטעמך גדלים וסוגים שונים עם או בלי פיה.

AGIO

יבוא והפצה בלעדית בישראל: **מ. ברגר**
חיפה, כיכר-כיאט 2 ת.ד. 1987, טל: 68581

פרסום שפי חיפה

כריכות העולם הזה

קוראים המעוניינים לרכוש את גליונות "העולם הזה" של שנת 1969, יכולים להביא את הגליונות שברשותם למערכת "העולם הזה", רחוב קרליבך 12, תל-אביב, החל מיום ראשון ה-24.5.70, בין 10 בבוקר לשתיים בצהריים.

הקוראים יקבלו במקום, תמורת 14 ל"י, שני כרכים, א' וב' של 1969.

עבור כל גליון חפר יש לשלם 1.50 ל"י.

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, סלסון 260134, תארוואר 136 • מען מברקי: עולמסרס • בית-דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' ט"ן 6 • גלוטות: צינקוגרפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא-לאור: העולם הזה בע"מ.